e.t.t. fusion

FPDL
FUNDAȚIA PARTENERI
PENTRU DEZVOLTARE LOCALĂ

ORGANIZARE COMUNITARĂ

Asociația A.R.T. Fusion și
Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală (FPDL)

Autor:
IRINA LONEAN

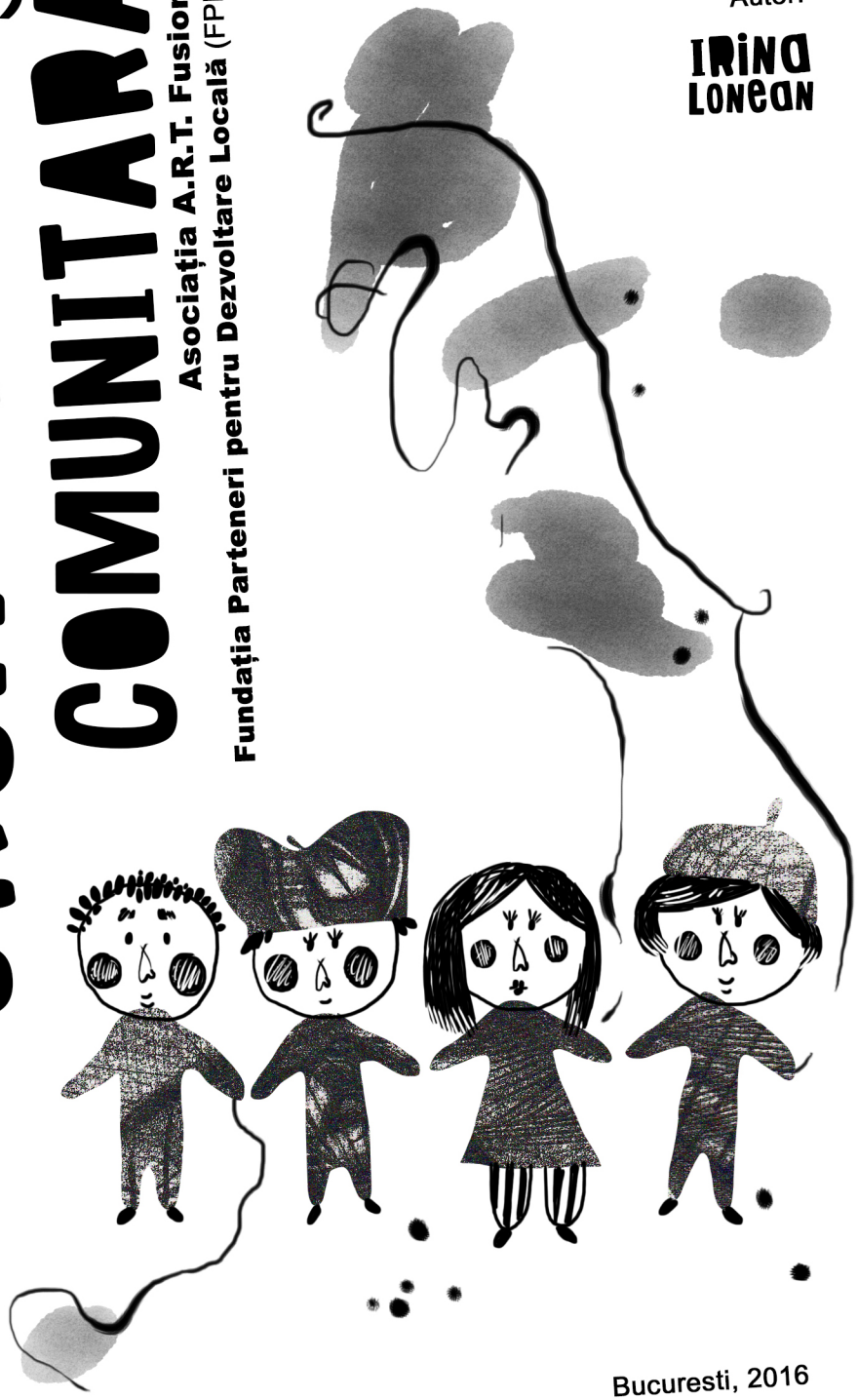

Bucuresti, 2016

Acest manual a fost dezvoltat de către Asociația A.R.T. Fusion și Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală (FPDL) în cadrul proiectului „Pornește motorul schimbării în comunitatea ta!" și pe baza experienței de lucru cu metoda de-a lungul timpului.

Dreptul de copyright pentru această publicație aparține Asociației A.R.T. Fusion și Fundației Parteneri pentru Dezvoltare Locală. Reproducerea parțială sau integrală a acesteia este permisă doar cu acordul organizațiilor menționate mai sus.

Orice corespondență legată de această publicație poate fi adresată către:

Asociația A.R.T. Fusion

Marin Serghiescu, nr. 14, ap.6, sector 2, București, România

E-mail: art_fusion_romania@yahoo.com

Site: www.artfusion.ro

Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală (FPDL)

Str. Piața Amzei 7-9, sc D, et.6, ap. 34, Sector 1, București, România

E-mail: fpdl@fpdl.ro

Site: www.fpdl.ro

2016 ISBN 978-973-0-20822-1

Această versiune printată a acestei publicații a fost realizată din hârtie reciclată

Proiect finanțat de granturile SEE 2009-2014, în cadrul Fondului ONG în România (vezi site oficial www.fondong.fdsc.ro). Pentru informații oficiale despre granturile SEE și norvegiene, accesați www.eeagrants.org.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a granturilor SEE 2009-2014. Întreaga răspundere asupra corectitudinii și coerenței informațiilor prezentate revine inițiatorilor

ORGANIZAREA COMUNITĂRA

A. DEFINIȚII

Ce este comunitea?

Înaite de a merge mai departe în descrierea procesului de organizare comunitară este necesar să stabilim o definiție de lucru aplicabilă pentru comunitatea despre care vorbim.

Cuvântul comunitate vine din limba greacă, având sensul originar de „chemare, convocare”. Comunitatea se definnește ca un grup de oameni care au interese, credințe, norme și/sau posesiuni comune. De regulă aceste elemente vin împreună. O comunitate locală împărtășește atât o cultură comună formată din credințe și norme, cât și interese comune legate de cultura lor sau de posesiunile lor. Strada, parcul sau școala locală sunt posesiunile comune ale grupului de oameni ce formează o comunitate locală.

Ce este organizarea comunitara?

Organizarea comunitară este un proces democratic, de lungă durată, prin care oamenii sunt aduşi împreună pentru a acţiona în interesul lor comun. Aceştia identifică probleme şi soluţii, apoi acţionează prin implicarea structurilor de putere existente pentru ca acele soluţii să devină realitate.*

Organizarea comunitara este în esență o modalitate prin care cetățenii unei comunități se reunesc în jurul unor interese comune și acționează de comun acord pentru îmbunătățirea concreta a calității vietii în localitatea, cartierul, zona în care locuiesc. Aceasta implică pe de o parte identificarea unor probleme care îi afectează pe majoritatea locuitorilor acelei localități/acelui cartier și a eventualelor solutți, iar pe de alta parte organizarea de către cetatenii înșiși a unor acțiuni prin care sa atragă atenția autorităților competente asupra problemelor și a căilor de rezolvare propuse. Cetățenii influențează astfel în mod direct procesul de luare a deciziilor publice care vizează respectiva comunitate.

*Definitie ECON, 2012 Organizarea comunitară în teorie şi practică

Strategia folosită pentru a se face auziți diferă în mare măsura în funcție de problemele comunitare identificate și de reactivitatea factorilor de decizie. Atunci cand negocierea și colaborarea cu autoritățile nu dă roade, cetățenii pot recurge la tactici de confruntare și presiune pentru a-și atinge obiectivele.

Impactul pozitiv al organizării comunitare este legat în primul rând de rezultatele concrete ale implicării oamenilor în deciziile publice care le transformă mediul înconjurător. O mai bună infrastructură, spaţii verzi amenajate, salvarea centrului vechi al unui oraş, mecanisme de colectare a deşeurilor mai prietenoase cu mediul sunt doar câteva dintre realizările pe care grupurile de cetăţeni le-au obţinut şi care au fost descrise în studiile de caz. Prin organizare comunitară, problemele şi nevoile aflate pe lista de priorităţi a oamenilor sunt abodate şi soluţionate. Mai mult, oamenii au putut contribui la găsirea celei mai bune soluţii pentru rezolvarea problemelor, ceea ce a constituit un factor decisiv în obţinerea succesului.

Astfel, organizarea comunitară este un proces prin care cetățenii cer activitatea autorităților competente pentru rezolvarea unor probleme comunitare a căror rezolvare este dincolo de puterea de acțiune a grupului de locuitori ai localității/cartierului. De asemenea prin organizare comunitară cetățenii cer activitatea autorităților competente deoarece ei plătesc impozite și au dreptul la servicii publice, iar atunci când ele nu sunt furnizate corect contribuabilii au posibilitatea să se organizeze pentru a cere prestarea sau îmbunătățirea serviciilor publice. Pin această interacțiune cu autoritățile organizarea comunitară se deosebește de acțiunile de dezvoltare comunitară.

Organizarea comunitară se dovedeşte a fi o metodă eficientă de a implica oamenii care se află în mod normal în afara procesului decizional şi de a le oferi puterea de a-şi schimba vieţile. Capacitarea oamenilor este aşadar un proces complex şi de lungă durată care presupune o investiţie în oameni, atât prin dezvoltarea capacităţilor şi abilităţilor acestora, prin informarea cu privire la drepturile lor cetăţeneşti cât şi prin motivarea şi încurajarea acestora pentru a ieşi în spaţiul public şi a cere schimbări.

Organizarea comunitară nu presupune numai rezolvarea anumitor probleme concrete ale comunității. Câștigarea unor cauze comune va da oamenilor încrederea că lucrurile pot fi schimbate în bine și că mersul comunității depinde și de gradul lor de implicare. Pe termen lung, organizarea comunitară implica formarea unor asociații de cetățeni durabile și capabile să acționeze în interesul comunității în relația cu autoritățile publice, fiind astfel o formă a dezvoltării comunitare.

Ce este dezvoltarea comunitară?
- precursor şi efect al organizării comunitare

Dezvoltarea comunitară este un proces ce are scopuri multiple: educarea şi motivarea oamenilor în a se ajuta pe ei înşişi; dezvoltarea leadership-ului; crearea printre membrii comunităţii a conştiinţei cetăţeniei, a unei conştiinţe civice; întărirea democraţiei la nivel local prin crearea şi revitalizarea unor instituţii care pot servi ca instrumente pentru participare locală; iniţierea unor procese de dezvoltare de durată; stimularea oamenilor astfel încât aceştia să stabilească şi să menţină relaţii armonioase de cooperare; iniţierea de schimbări în viaţa comunităţii cu un minim de stres şi dezagregare. (Khinduka, 1987).

Dezvoltarea comunitară este o evoluţie planificată a aspectelor bunăstării comunităţii (economice, sociale culturale şi de mediu). Este un proces prin care membrii comunităţii se unesc pentru a demara o acţiune colectivă şi a genera soluţii pentru probleme comune. Scopul dezvoltării comunitare poate varia de la mici iniţiative în cadrul unui grup mic la iniţiative majore ce implică întreaga comunitate.

Rezultatul principal al dezvoltării comunitare este îmbunătăţirea calităţii vieţii. Dezvoltarea comunitară eficientă derivă din beneficiul mutual şi responsabilitatea împărţită printre membrii comunităţii, fiind recunoscută prin:

- Conectarea problemelor sociale, culturale, economice şi de mediu;
- Diversitatea intereselor într-o comunitate;
- Relaţia în construirea capacităţii.

Dezvoltarea comunitară necesită şi ajută la construirea capacităţii comunitare pentru a identifica problemele şi preluarea avantajelor şi oportunităţilor, prin găsirea unei baze comune şi echilibrarea intereselor concurente. Dacă nu s-a realizat, este necesar un efort conştient şi conştiincios în a face ceva (sau mai multe lucruri) pentru a îmbunătăţi comunitatea.

ORGANIZATORUL COMUNITAR

În organizarea comunitară cei care descoperă puterea ascunsă a membrilor unei comunități și le arată acestora că au într-adevăr putere sunt organizatorii comunitari.

Principalul rol pe care îl asumă organizatorul comunitar este acela de catalizator al energiilor cetățenilor. Acesta servește drept punte de legătura între locuitorii aceleiași comunități, încurajându-i și oferindu-le asistența necesară pentru a se organiza și pentru a revendica soluționarea problemelor identificate. Organizatorul comunitar va fi alături de cetățeni pe toata durata proiectului și le vor acorda sprijinul necesar pentru a-și asuma aceste responsabilitati.

Ce face organizatorul comunitar?

- mobilizează și adună la un loc oamenii care au aceleași interese și probleme;
- îi ajută să lucreze împreună;
- îi motivează și îi sprijină să preia inițiativa, să schimbe balanța de putere în favoarea comunității pe care o reprezintă;
- oferă metodologie liderilor grupului pentru identificarea problemelor/nevoilor comunității și pentru formularea unei posibile soluții;
- participă la indetificarea facortilor responsabili care trebuie să contribuie la rezolvarea problemelor/nevoilor identificate ale comunității.

Ce NU face organizatorul comunitar?

- NU ia decizii în locul cetățenilor;
- NU ia cuvântul în public în numele grupului;
- NU oferă solutți de-a gata pentru problemele comunității.

CONCEPTELE CHEIE ÎN ORGANIZAREA COMUNITARA

1. Puterea – într-o democrație puterea se naște din două surse: fie organizezi oamenii – prin organizare comunitară, fie organizezi banii – apanajul corporațiilor și al instituțiilor publice;

2. Relațiile – sunt cheia succesului în viața publică, iar relațiile personale – de la om la om – sunt importante pentru a crea o organizație care să acționeze în interesul comunității;

3. Propriul interes – oamenii acționează dacă au un interes personal;

4. Înțelege (înțelege-te) lumea (cu lumea) așa cum este, nu cum ai vrea tu să fie;

5. Nu fă nimic pentru cineva din ceea ce poate face singur pentru el – organizarea comunitară nu înseamnă muncă socială. Dacă faci tu un lucru pentru oameni le iei puterea, ei devin beneficiarii acțiunilor tale;

6. Implicare—rezolvarea problemelor se naște din implicare;

7. Acțiune – a trece de la vorbe la fapte – să-i înveți pe oameni cum pot acționa în interesul propriu.

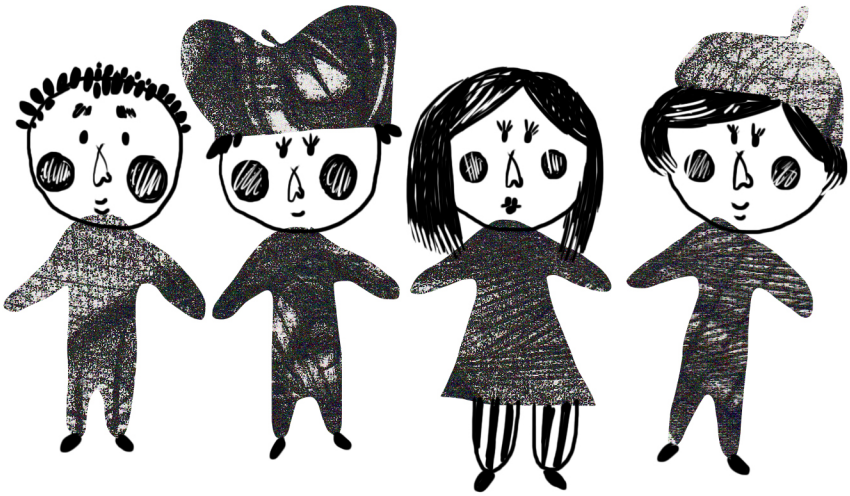

B. ORGANIZAREA COMUNITARĂ IN PRACTICĂ ȘI PE PAȘI

Cele 4 etape ai procesului de organizare comunitară

1. Ascultarea sistematică a cetăţenilor pentru a selecta şi prioritiza problemele cu care se confruntă şi pentru a identifica potenţiali lideri.

2. Identificarea potenţialelor soluţii şi a oamenilor şi instituţiilor care le pot pune în practică.

3. Acţiune pentru rezolvarea problemelor prin implicarea acelor oameni şi instituţii identificate ca responsabile, prin negociere, confruntare şi presiune.

4. Construirea unor grupuri numeroase, sustenabile şi democratice capabile să abordeze variate probleme, nevoi şi dorinţe ale comunităţii.

Organizarea comunitară poate fi realizată prin intermediul unei palete variate de entităţi formale şi informale – organizaţii neguvernamentale, asociaţii de proprietari, sindicate, grupuri informale, congregaţii religioase) şi poate viza comunităţi diferite (un cartier, un sat, un oraş, imigranţi, persoane fără locuinţă, etc). Fiecare din etapele descrise mai sus trebuie realizată în raport cu comunitatea vizată, astfel pe parcursul procesului este foarte important să fie construite relaţii de încredere şi respect între cetăţeni.

Organizarea comunitară a tinerilor

La cei 4 pași ai organizării comunitare în general, organizarea comunitară cu tineri trebuie să adauge un pas inițial suplimentar: conștientizarea și familiarizarea tinerilor cu drepturile lor și cu posibilitățile de schimbare.

Cum se desfășoară practic procesul de organizare comunitară

În procesul de organizare comunitară, organizatorul are la îndemână o serie de metode și instrumente pe care să le utilizeze atât în prima parte a procesului cât și în asistarea grupurilor pe care le formează. Organizatorul comunitar va bate din ușă în ușă, va identifica probleme și potențiali lideri, va avea numeroase discuții față în față, va oferi liderilor noi abilități de planificare, comunicare, dezvoltare, va asista grupul în încercarea acestuia de a rezolva problemele.

Procesul de organizare comunitară presupune parcurgerea unor pași și folosire unor metode recomandate:

1. Inițierea procesului de organizare comunitară din ușă în ușă – realizată de organizatorul comunitar, care urmărește:
   a. să alfe care sunt caracteristicile comunității / cunoașterea comnității;
   b. să se prezinte și să inițeze procesul de organizare comunitară;
   c. să afle care sunt principalel probleme/nevoi ale comunității și să înțeleagă care sunt cauzele acestora.

2. Discuția față în față (unu la unu / one to one sau 121) – realizată de organizatorul comunitar cu fiecare dintre (viitorii) membri ai grupului de acțiune pentru a îi cunoaște mai bine, pentru a-i motiva să participe și pentru a progresa în identificarea problemelor comunității.

3. Formarea grupurilor – prin întâlniri al membrilor comunității.

4. Identificarea problemelor/nevoilor comunității – realizată împreună cu membrii grupului de acțiune, pornind de la informațiile primite în discuțiile din Ușă în Ușă și Față în Față și validând problemele identificate, pe cât posibil prin consens, în cadrul întâlnirilor grupului de acțiune.

5. Identificarea liderilor grupului – pentru că oamenii au nevoie de un „port-stindard" în rezolvarea problemelor, iar acela trebuie să fie, democratic, din rândurile lor.

6. Formarea persoanelor din nucleele grupurilor de acțiune (liderii comunitari și mai ales tinerii lideri) pentru conștientizarea și familiarizarea cu drepturile lor și structura instituțională care să-i ajute să identifice autoritățile responsabile, pentru planificare strateigică, comunicare și negociere.

7. Promovarea din ușă în ușă – pentru lărgirea grupului de sprijin pentru rezolvarea probelei/probelemlor identificate.

8. Întâlnirile publice – cea mai comună formă în care se organizează negocierile cu decidenții.

9. Contactul birocratic cu administrația

10. Confruntarea – cel mai adesea realizată prin proteste, atunci când negocierile nu se pot realiza sau eșuează. Pentru rezolvarea problemie, însă, după confruntare trebuie reîncercată realizarea întâlnirilor.

11. Evaluarea.

În funcție de caracteristicile comunității în care se lucrează și mai ales de dinamica grupurilor de acțiune, pașii procesului de organizare comunitară pot să se suprapună în practică, sau să ia forme ușor diferite.

1. Inițierea procesului de organizare comunitară din ușă în ușă

Practic procesul începe cu munca organizatorului comunitar de identificare a problemelor în cartierul, satul, comunitatea unde urmează să-și desfășoare activitatea. Acest proces de ascultare se realizează prin faptul că organizatorul comunitar merge efectiv din ușă în ușă și încearcă să vorbească cu oamenii despre problemele lor.

Ieșim în comunitate pentru a bate la uși pentru a afla ce gândesc și simt oamenii din comunitate. Dacă știți un mod diferit de a afla care sunt problemele reale ale acelei comunități este bine, iar în funcție de caracteristicile comunității alte metode pot fi folisite în locul vizitelor din ușă în ușă. Dar, în cazul în care o organizație vrea să reprezinte cu adevărat o comunitate este esențial ca organizația să rămână în contact permanent cu toți locuitorii/toate persoanle din acea comunitate. Cele mai multe organizații au descoperit că a bate din ușă în ușă este cea mai bună tehnică pentru a obține răspunsurile cu privire la problemele unei comunități.

Obiectivele ce trebuie atinse în această etapă de către organizatorul comunitar:

- Cum se simt persoanele față de comunitate sau ce gândesc despre comunitatea lor?
- Ce vor să vadă schimbat în comunitate?
- Dar îmbunătățit?

Întrebări ce trebuie adresate în această etapă de către organizatorul comunitar:

- Dacă ați putea să schimbați un singur lucru în comunitate, care ar fi acela?
- Ce credeți că ar trebui îmbunătățit în această zonă (cartier, bloc, stradă etc)?
- Care este un lucru care vă deranjează cel mai mult în această comunitate?

Câteva sfaturi practice:

- este indicat ca înainte de a începe să bateți la uși pentru a afla care sunt problemele reale să faceți o plimbare prin zona vizată pentru a vă face o idee asupra problemelor vizibile ale acesteia;

- când bateți la ușă aveți aproximativ 30 de secunde pentru a te identifica, a prezenta scopul și a convinge persoana din spatele ușii că nu strângeți taxe, nu vindeți veselă sau nu vreți să le spargeți casa;

- trebuie să obțineți răspunsuri specifice, nu cu caracter general. În funcție de persoana cu care discutați și cât de interesat (furios, dezamăgit, etc.) este de problema pe care a menționat-o puteți să-i soliciți o discuție mai detaliată asupra problemei și să stabiliți o dată ulterioară și astfel vă pregătiți de discuția față în față (One to one sau 121);

- dacă puteți începe cu vecini sau persoane pe care le cunoști personal acest lucru vă va ajuta să progresați în abordarea unor necunoscuți;

- nu plecați la drum într-o zi ploioasă, nu vreți ca prima impresie pe care o faceți să fie aceea a unui mop ud;

- luați cu voi ceva de notat (clipe-board, hârtie, pix);

- cele mai bune ore pentru a bate din ușa în ușă sunt în timpul zilei. Nu plănuiți să ajungeți la orele specifice pentru cină, pentru că oamenii nu vor fi disponibili să vorbească;

- inițierea procesului de organizare comunitară, din ușă în ușă, este un moment bun pentru a distribui fluturași/pliante, atât pentru cei pe care îi găsiți acasă cât și la ușile la care nu răspunde nimeni;

- păstrați ordonate contactele tuturor celor care s-au arătat interesați;

- dacă aveți timp vă puteți întoarce la ușile la care inițial nu a deschis nimeni;

- este foarte important să țineți o evidență a caselor unde ați reușit să vorbiți cu cineva și, dintre aceștia, a persoanelor care s-au arătat interesate;

- spuneți cele mai importante lucruri la început și evitați să vă scuzați că deranjezi oamenii chiar în prima frază. Oamenii preferă să fie abordați direct;

- oamenii se vor simții confortabil și relaxați să vorbească cu voi dacă așa vei fi și voi;

- nu abordați această activitate în grupuri și nu fiți agresivi verbal cu cei care deschid ușa. Zâmbiți, nu plecați de acasă din ușă în ușă dacă sunteți într-o stare proastă.

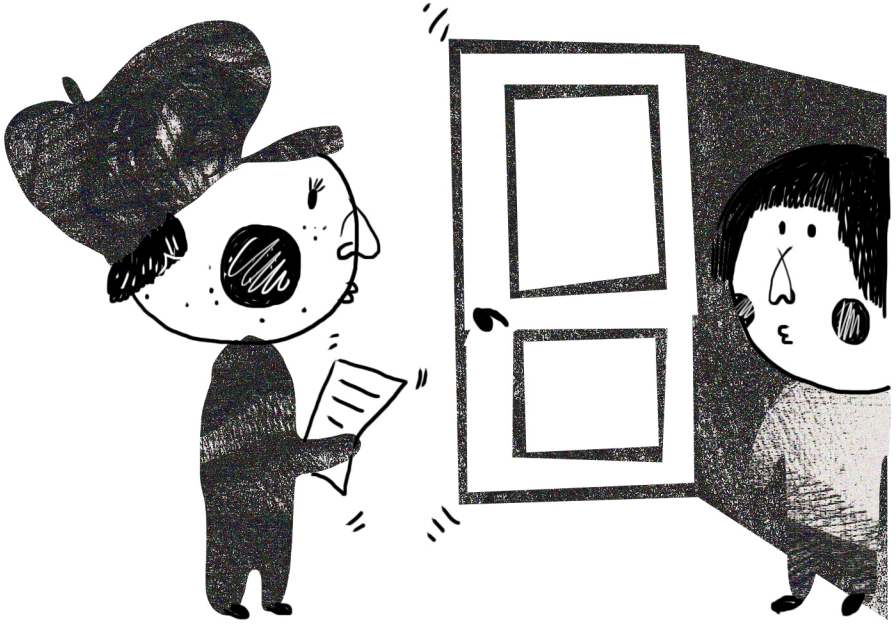

Cât durează primul pas al organizării comunitare?

Nu există o limită a numărului de uși la care trebuie să bați în această etapă. Acoperirea unei arii cât mai largi a comunității este recomandată, dar procesul nu trebuie să dureze o perioadă foarte îndelungată (nu vrei ca oamenii să uite că le-ai bătut la ușă înainte de prima întâlnire.

Ulterior acestui proces, oamenii care s-au arătat interesați de a face ceva pentru rezolvarea unei probleme se adună într -un grup și discută și prioritizează aceste probleme. Unul dintre cele mai importante obiective în organizarea comunitară este acela de a forma grupurile de cetățeni democratice, de sine stătătoare, care nu aparțin unei organizații non-guvernamentale, dar pot deveni astfel de organizații.

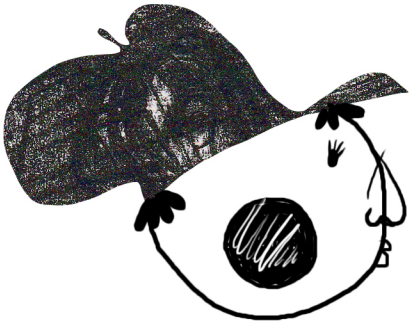

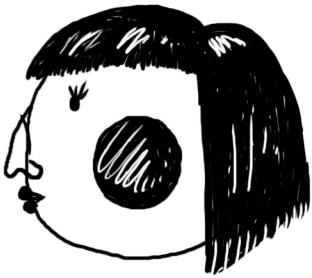

2. Discuția față în față (One to one sau 121)

Această tehnică este folosită pentru a determina în ce măsură oamenii cu care ați vorbit în prima parte a procesului de ascultare pot deveni lideri. Este o întâlnire care să contruiască încrederea reciprocă între cetățean și organizatorul comunitar. În timpul acestei discuții afli mai multe despre valorile, motivația persoanei de a acționa, despre schimbările care l-au afectat și cât de mult este dispus să participe la rezolvarea problemelor.

Atât metoda denumită aici Din ușă în ușă, cât și Discuția față în față fac parte din procesul de ascultare necesar pentru a identifica problemele și nevoile reale ale comunității avute în vedere de procesul de organizare comunitară.

Discuția față în față sau unu la unu, fie între organizatorul comunitar și cetățean, fie între liderii grupului de cetățeni format pot ajuta ca interesele noastre individuale să devină interese comune. Prin construirea de relații și discuții de unu la unu, dar și prin discuțiile detaliate desfășurate în întâlniri în grupuri mici se poate crea baza pentru formarea echipelor care vor lucra pentru rezolvarea unei probleme sau vor lucra pentru realizarea de campanii locale.

Obiectivele ce trebuie atinse în această etapă de către organizatorul comunitar:

Discuția are rolul de a cunoaște mai bine persoana, de a crea o legătură, de a înțelege ce o motivează, care este interesul propriu și care ar putea fi interesele comune. În această întâlnire aflați poveștile care explică motivația, valorile personale și prioritățile persoanei cu care vă întâlniți.

Relațiile între oameni sunt importante, iar prin discuția unu la unu puteți identifica și alți cetățeni care sunt afectați de aceeași problemă dar pe care nu ați reușit să-i întâlniți în prima etapă. Practic din aceste discuții puteți obține nume și date de contact ale altor persoane care pot fi potențiali membri ai grupului de cetățeni.

Discuția aceasta este importantă nu doar pentru a crea o relație ci și pentru a transmite primele informații despre cultura organizațională, astfel încât persoana cu care discutați să afle principalele repere ale viitoarei organizații ce se va constitui. Persoana va înțelege ce se întâmplă, care sunt principalii pași ai procesului, faptul că nu se trece imediat la acțiune etc. Punctele cheie ale acestei discuții includ așadar o prezentare a organizatorului comunitar și a organizației pe care o reprezintă, schimbul de biografie personală, explorarea problemelor, explicarea viziunii strategice de organizare și invitația de a participa la constituirea grupului de cetățeni care vor lucra pentru comunitatea lor.

În acest tip de întâlniri organizatorul comunitar poate identifica și alte persoane care sunt afectate de aceleași probleme, care ar putea fi invitate să participe la o întâlnire a grupului ce urmează a fi format, să dezbată și să propună soluții problemelor pe care le identifică.

Câteva sfaturi practice:

este o întâlnire intenționată, programată, cu o singură persoană, față în față;

discuția ar trebui să nu dureze mai mult de 30-45 de minute;

organizatorul comunitar poate lua notițe în acest tip de întâlnire, dar va trebui să ceară permisiunea persoanei cu care vorbește. Organizarea comunitară se bazează pe relații și crearea de angajamente reciproce pentru a

Cât durează acest pas al organizării comunitare?

Această primă etapă principală, realizată prin metoda din ușă în ușă și ulterior prin discuții unu la unu, poate dura de la o lună la jumatate de an, în funcție de gradul de interes al cetățenilor, de mărimea comunității, de capacitatea (numărul de organizatori comunitari) ai organizației inițiatoare. Dar procesul de ascultare nu se oprește niciodată pe perioada de formare, cristalizare, organizare și acțiune a grupului de cetățeni format. Aceste metode utilizate sunt importante pentru identificarea corectă a problemelor, specificitatea lor pentru comunitate, identificarea gradului de interes al cetățenilor pentru o anumită problemă sau alta și de asemenea identificarea cetățenilor care se pot implica într-un astfel de proces. De aceea, identificarea problemelor și a liderilor din comunitate este un pas important în procesul de organizare comunitară.

3. Formarea grupurilor

Pentru început se formează un grup mic de oameni care sunt interesați de rezolvarea unor probleme care le afectează comunitatea. Membrii acestui grup sunt atrași într-o întâlnire în urma activităților organizatorului comunitar de identificat probleme din ușă în ușă și discuții față în față. Aceste persoane sunt interesate să inițieze un grup de acțiune care să susțină îmbunătățirea condițiilor de viață în comunitatea din care fac parte.

În chiar prima întâlnire a grupului:

- vor fi prezentate problemele care au fost identificate;
- se vor discuta aspecte legate de interesul și implicarea acestor persoane în organizarea unui grup de inițiativă care să lucreze pentru rezolvarea problemelor;
- se va stabili o întâlnire ulterioară în cadrul căreia vor fi invitați să participe toti cetățenii interesați de problemele din comunitate.

În această etapă vor colabora la reușita acțiunii organizatorul comunitar și membrii acestui grup inițial de persoane care și-au exprimat interesul de a face ceva pentru comunitatea lor. Ulterior se vor organiza întâlniri periodice.

În primele întâlniri ale grupului (prima și cele imediat următoare):

- vor fi identificare misiunea și obiectivele pe care și le propun pe termen scurt, mediu și lung membrii grupului;

- se va clarifica interesul care este în jurul rezolvării problemei și ceea ce vor oamenii;

- se va analiza și se va stabili care sunt aliații, cine se opune, cine poate rezolva problema și dacă sunt și alte entități care ar putea contribui la rezolvarea problemei.

Câteva sfaturi practice:

- nu există un număr prestabilit de participanți la întâlniri. Singura condiție este ca numărul de participanți să poată fi gestionat de organizatorul comunitar, să existe capacitatea de a asculta pe toată lumea;
- întânirile nu trebuie să fie prea lungi, pentru a nu demobiliza cetățeni. O întânire de două ore trebuie să fie suficientă;
- locul de desfășurare trebuie să fie în cadrul comunității sau în apropiere. Evitați întâlnirile la sediul organizației. Dați posibilitatea membrilor grupului de acțiune să-și creeze un simți al proprietății asupra spațiului unde se desfășoară întâlnirile;
- ora la care este programată întâlnirea trebuie să dea posibilitatea participării pentru cât mai mulți dintre membrii grupului care sunt interesați, ceea ce organizatorul comunitar va afla din periplul său din ușă în ușă și din discuțiile unu la unu;
- dacă bugetul vă permite și puteți asigura pentru întâlnirile grupului răcoritoare și patisserie acestea sunt binevenite, dar nu trebuie ca întâlnirile să ia forma unor mese câmpenești cu vecinii;
- după primele întâlniri, când grupurile sunt formate, în funcție de posibilitățile lor, oamenii pot fi rugați să contribuie cu produse sau bani la organizarea logistică a întâlnirilor.

4. Identificarea problemelor.

Doar pentru că tu crezi că este o problemă, nu înseamnă că este o problemă. Doar pentru că tu crezi că nu este o problemă, asta nu înseamnă că nu este o problemă.

Identificarea problemelor în urma discuțiilor cu cetățenii este foarte importantă pentru un organizator comunitar. Pentru a nu cădea în capcana celor două enunțuri de mai sus, organizatorul comunitar trebuie să asculte cu atenție oamenii și să determine în ce măsură ceea ce aștia spun despre problemele lor poate deveni obiectiv pentru crearea unor grupuri de cetățeni. Dacă cetățenii nu pot fi mobilizați în jurul unei probleme, atunci înseamnă că nu avem o problemă.

Obiectivele ce trebuie atinse în această etapă de către organizatorul comunitar:

Când afli că ceva ar putea fi o problemă, pentru a determina dacă este într-adevăr așa trebuie să răspundem la 3 întrebări:

1. Pot fi oamenii mobilizați în jurul acestei probleme (pentru rezolvarea ei)?
2. Este specifică?
3. Se poate face ceva pentru a schimba situația?

Trebuie să aveți în vedere diferența între o problemă specifică și o preocupare a membrilor unei comunități. De exemplu: starea sănătății este o preocupare, faptul că într-o comunitate nu mai este cabinet medical este o problemă.

Trebuie avut în vedere ca problema pe care organizația sau grupul de acțiune format din cetățeni încearcă să o rezolve să fie pe măsura puterii acestui grup și să poată fi rezolvată, altfel spus soluțiile pe care le vor pune în aplicare cetățenii să fie realiste și să producă schimbarea așteptată sau ceva în legătură cu acea problemă.

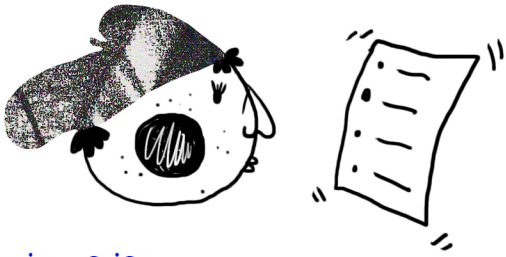

Câteva sfaturi practice:

- după etapele din ușă în ușă organizatorul comunitar va face o listă de probleme identificate notând și frecvența cu care acestea au fost menționate de persoanele care au răspuns la uși;
- pe baza frecvenței cu care probelemele au fost menționante de membrii cumunității în cadrul discuțiilor unu la unu cele mai frecvente probleme vor fi aduse în discuție și vor fi trecute în revistă posibile cauze ale problemei, responsabilii de problemă și rezolvarea lor, în viziunea membrilor comunității, posibile rezolvări;
- în primele întâlniri ale grupurilor de acțiune locală – formate din membrii comunității care răspund la invitația la aceste întâlniri deschise – problemele identificate vor fi puse în discuția grupului și vor fi alese, prin consens pe cât posibil, problema sau problemele asupra cărora grupul de inițiativă se va concentra la început;
- votul poate fi folosit pentru a decide asupra problemelor ce vor fi abordate, dar cu atenție pentru a nu crea conflicte în interiorul grupului;
- nu este necesară eliminarea de pe lista de probleme a acelora pe care grupul nu le poate gaborda încă de la început, ci realizarea unei liste de priorități, unde pe primele locuri trebuie să se afle problemele cele mai stringente/acute, dar și problemele cele mai ușor de rezolvat;

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below